

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

De Sole, & eius proprietatibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

De Aere
denuò.

Ad hunc enim reuertor ipse identidem,
 Quem dum loquor respiro nunc vel maximè,
 Qui cùm se vbique fundat, est fixus tamen:
 Spiraminisque libripens iustissimus:
 Fluxus perennis, munus argento haud datum.
 Non diues, aut quantumlibet princeps potens,
 Auræ amplioris percipere tractum queat.
 Effundit in cunctos suam æquè gratiam:
 Tum singulis simplex pater, tum multiplex,
 Recisus integer est, fluitat haud turbidè:
 Vnitus in dispertiendis flatibus:
 Concretus & stans, vndiquaque profluit.

200

De Sole &
suis proprie-
tibus, vt
psal. 18.

Titana Solem tu creasti maximum:
 Nam me iuuat cum Sole rursus colloqui,
 Auidè intuens notisque signans hoc iubar:
 Commune lumen, perudentem omnia oculum.
 Hic altor ignis omnium, qui vesperum
 Cùm subter est terram facit, supra at diem.
 Hic orbis est speculum, vel è contrario,
 Scintilla visus, splendor vnde luminum,
 Vel fulgor emicans procul, peregrina vel
 Vt cunque res inducta, visum perficit.
 Nil motioni est illius reconditum,
 Estque omnibus sua lampas irradians satis.
 Et ad profundum extremitatum præuenit,
 Lucisque fontes orbe concitas habet.
 Communis est hortator opificum omnium:
 Versatur at cursu polo contrario,

210

Oculi qua
ratione illu-
strentur: vide
Arist. de Sef.
c. 2. & lib. 2.
de Aio. c. 7.

Immotus

Πρὸς γὰρ τὸ αὐτὸν ἀνανέρχομαι πάλιν,
 Καὶ μάλλον αὐτὸν νῦν λαλῶν ἀναπνέω,
 Τὸν παλαιαχοῦ ρέοντα, καὶ πεπημιδῶν,
 Τὸν δὲ πάλαιον τὸ πνοῆς ζυγοσάτην,
 Τὸν ἀφθονον ροιῶν, τὴν ἀνάργυρον δόσιν.

Οὐ πλάσιος γὰρ, ἢ διωάσης ἀρπάσει
 Πνοῆς περὶ τῆς ὄξ' ἐκείνου Κυρμάδα,
 Ἀλλ' εἰς ὅλους παρέσει τὴν ἴσιν χάριν,
 Καὶ πᾶσιν ἀπλοῖς φαίνε) καὶ ποικίλος,

200 Τομαῖς ἀτμήτοις, εἰσεραῖς ἀσυλχῆτοις
 Ἐν τῷ μελίξει τὰς πνοῆς ἠνωμεδῶς,
 Ἐν τῷ περὶ χεῖρα παλαιαχοῦ * σευημεδῶς.

Ὡ τὸν γήραϊα τῶτον ἥλιον κίσιος
 Σφίλω * γὰρ αὐτῷ περὶ λαλῆσαι καὶ πάλιν,
 Βλέπων ἀπλήτως καὶ γράφων τὸν ἥλιον,
 Τὸ κρινὸν ὄμμα, τὴν πανοπρία κέρην
 Τὸ πάνθερον πῦρ, τὸν ἑσπῶ γῆς μὲν ἑσπῶρας,

Υπὸ δὲ τὴν γῆν ἐργάτην τῆς ἡμέρας
 Τὸ κοσμικὸν κελσπλεον, ἢ τὸ πωανλίον

210 Τὸν ὀπλιχὸν σπιθῆρα, τὴν τῶν ὀμμάτων
 Ἐκλαμψιν ἢ τὸ περὶ σλαμψιν, ἢ ξένην φύσιν

Ἐν εἰσαγαλαῖς * ἐκδοχὰς ποιημεδῶν.

Οὐδὲν γὰρ αὐτῆς τῆς φορεῆς ἀπεκρύβη,

Ἀρκεῖ δὲ πᾶσι τῆ ροπή τῆς * ἀκλίνας

Φθάνει δὲ μέγχι τῷ τὸ βάθος τῶν τερμάτων

Φωτὸς δὲ πηγὰς κοσμοκινήτοις ἐχθ.

Ἐσι δὲ κρινὸς ἐργαπέικτης τῶν κέτω.

Τρέχει δὲ τῷ σύμπαντι τὴν ἐναλίαν

γρ. σιωημέ-
 νος.

γρ. φείτω.

γρ. περὶ σλαμ-
 ψιν, ἢ ξένην
 φύσιν.

γρ. ἐκδοχῶν.

γρ. ἀκλίνας.

γρ. βυθῶ.

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Ὅπως ἀκλινὴς τῆς Φορεῖς ἢ σφοδρότης,
 Ἐξ ἀνυπλάθρων σφίγγε) καταδεσμῶν·
 Καὶ μὴ ῥαγῆ ὁ σφίγμα τῶν κυλισμάτων,

220

γρ. κυλισμά-
 των, ἢ ἐλλυ-
 σμάτων, καὶ
 ἑλυμάτων.

Ἐν τῇ καὶ βίβλ' τῶν ἑλασμάτων πάσι·
 Ἀλλ' ὡσαύτ' εἰς σῶδεσμον ἀντεσφίγγυς,
 Τοῖς ἀντελυμοῖς συγκερατεῖται τῶ τάχους,
 Βάσει περὶ ῥοσὶ καὶ φορεῖ πεπηγμένη·
 Εἰ μὴ γὰρ ἦν ἔυτακτος, ἀλλ' ἔξετραπή,
 Τὸν κόσμον εἶχεν ἐν ῥοπή καὶ ἀφλέγειν.

Ὡ τὴν ἀμυδρὰν τῆς ἑλήνης λαμπάδα

γρ. λευκόν.

Ἐκ τῶ περὶ ῥοσὶ ζωπυρώσας ἠλίας·
 Κιχρᾶ γὰρ αὐτῇ γλαυκὸν ἐξ αὐτοῦ σέλας·
 Οὐκ οἶδα πῶς λέγουσιν, ἀλλ' ὄμως τάχα,
 Οὐχ ὡς δεηθεὶς φαύσεως ἀλλοτείας,
 (Τὸ φῶς γὰρ αὐτὸς καὶ παρ' ἠλίας ἑρῶς)
 Ἀλλ' ὡσεὶ ῥυθμὸν ἐντεθῆναι τῇ κήτει

130

Καλῆς ἀνάγκης καὶ ἑφῆς ἐξουσίας·
 Καὶ τὴν μὲν ἔβαν ἐνδεῆ τῆς λαμπάδος,
 Τὰς ὑπερποῖς ἀνιλήψαι εἰσάχην·

γρ. τῇ περὶ-
 χύσει.

Δεῖται γὰρ ὑπερπλοκῆς ἢ θερμότης·
 Τὸν δὲ ζεοῦσα, τῆς φλογὸς διεκχύσει
 Τὰς ἐντεθείσας ἐκνοτήζην ἰκμάδας·

240

Ὅπως γέννηται μίξις ὡσαύτ' ἐν γάμῳ,
 Καὶ συζυγέλιον παρὸς ὁ πικτεῖν τῶν δύο,
 Εὐτεκνα δεῖξει τῶν παρέντων τῶ βρέφει,
 Λαβοῦσα θερμὸν ἢ ἑλήνη νυμφίον.

Ὡ μηδὲν ἐρῶν, μηδὲ παρὸς μάχην κίσεας,
 Ἀλλ' ὡς ἀδελφὰς οἰκοδεσποῦτος πατήρ,

Εἰρηνοποιῶν

Immotus vt sic lationis impetus
 220 Decursibus prematur aduersis sibi:
 Ne vinculum volutionum corruat
 Intensione, quæ fit in rectum, orbium.
 Sed ceu implicatus colligante vinculo,
 Pernicitatis stringitur retinaculis,
 Basi vagante, motione non vaga:
 Nam nisi maneret stabilis, at diuenteret,
 Incendio flagraret orbis illicò.

Tu Lunæ opacam lampada orbe in infimo
 Accendis, instaurásque Solis ignibus:
 230 Nam commodat Sol lumen huic radijs suis,
 Nec fat scio quí id asserant, forsan tamen,
 Non tanquam egeres mutuato lumine:
 (Siquidem ante Solem lumen infundis tuum)
 Sed conditis vt rebus hunc modulum inderes
 Pulchræ necessitatis, & docti imperi.
 Vt indiga almæ lampadis Phœbi soror
 Induceret perceptiones humidas:
 (Humore namque gaudet adiuncto calor)
 At feruidus vigore Phœbus aureo
 240 Expromat insitos vapores illius:
 Vt mixtio hæc par sit iugali vinculo,
 Cùm copulantur duo creandi gratia,
 Fœtusque pulchros edat è lætis satis,
 Sponsum calentem Luna coniungens sibi.

Hostile nil, pugnâxve condidit Deus:
 Sed quasi sorores genitor, & rector domus,

Luna, qui
 radijs Solis
 accendatur.

Elementorū
 4. vinculum,